

AZ IGAZI VILÁGOSSÁG

2014. március 23.

–Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Azt mondja a Szellem, csókoljátok meg a Fiút. Emeljük fel a kezeinket, a Szerelmetest jöttünk ma megcsókolni. Az Ő szerelmeiben fogunk ma örvendezni, kiárasztja a drága Mennyei Atya a Szent Szellemét ránk. A szellemünk, lelkünk, testünk alárendeltetik az Igének, a drága Szent Szellemnek, az Ő munkáinak, a vigasztalásának, a gyógyító akaratának, a gyógyító kenetének. Mindazokat a munkákat Atyám, amit ma elrendeltél, hisszük, hogy elvégeztetik a mai napon. Örökkön örökké Tiéd a dicsőség ezért.

Nyelvek imájával köszöntsük Őt ezért, szóljunk hozzá Szellem által, mert oly édes az Ő jelenléte. Ő hozsanna legyen a magasságban! Ó, Messiás Fejedelem, összejöttünk, hogy ünnepelhessünk ma Téged, drága Szent Szellem taníts ma minket a szellemiekre, hogy ne legyünk tudatlanok a szellemiek felől. Óh, Messiás, a te örömet gyűjtsd fel a szívekben. Az imádatainkkal, a hálaadásainkkal szolgálunk a trón előtt. A hálánk örökkön örökké az oltár előtt van Atyánk, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Mily jó az Úr jelenlétében lenni! Ebben a jelenlétben öleljétek meg egymást, köszöntsétek egymást, a Jézus nevében. Egy egész zenekar állt ma össze, hogy az Urat dicsérje. Az Úr dicsőségére van ez, hogy ők odaadták magukat az Úrnak szolgálatra.

A hozott zsebkendők felett imádkozik hittel a gyülekezet, majd nagy tapssal, hálát adunk Istennek, hogy az örömeben vagyunk.

Megköszönjük Istennek Jim Sanders pásztor életét, aki a héten Bankokban szolgálja az Úr Igéjét! Egy egész csapattal ment, hirdetik ott az Igét. Szabó Zoltánnal ment és Desmond testvérünk is ott van, akivel nemrégén találkozhattunk itt Budapesten. Hárman, szinte háromfelé mennek szolgálni, annyi helyre hívják őket.

Olyan keresztényekhez mentek, akik nem látták még Isten csodáit és jeleit. Hatalmas jelek és csodák történnek ott! Az Úr áldja meg az életüket, minden lépésüket, hogy örömben szolgálhassanak, hatalmas üdvösségek szülessenek, és további világosság fényeljük az útjaikon.

Továbbá még egy örömteljes hír, hogy Dunaújváros gyülekezete látogatott el hozzánk, megköszönjük az ő életüket. Vendégeink ők Baranyai László és Erzsébet pásztorlásával. Egy gyönyörű gyülekezet. Hajnalban keltek, hogy eljöhessenek ma ide. Köszönjük az életüket, az odaszánt szívüket, a megpróbáltatásokban a győzelmeiket. És bizony jó az Úr mihozzánk!

Ezután a következő alkalmak bejelentésére kerül sor. Március 29-én Orosházán, 30-án Répcelakon hirdetik az Evangélium. Április 5-én imakonferenciára várunk mindenkit, a pásztorokat is. Az utolsó felállás szerint így ment az imakonferenciánk, és nagyon jól sikerült

a pásztorok jelenlétében, akik el tudtak jönni. Egy tanítás is elhangzott, ami nagyon építő volt a jelenlévő szívek számára. A továbbiakat a jövő héten sorolom.

Az adó 1 % felajánlás még mindig érvényes, a Krisztus Szeretete Egyesület számára lehet felajánlani az adószámunkkal. Ez az interneten megtalálható és az Örömhíradóban is szerepel. Lehet ezen munkálkodni, éljetez ezzel a lehetőséggel. Bár sok levél visszajön, valami kifogást írnak rá, hogy rosszul lett kitöltve, vagy a borítékra nem lett hátul a név ráírva, de ilyenkor egyesével meg szoktuk ezt reklamálni.

Hozzátok vissza a leveleket, ha visszakapnátok, mert jár nekünk ez az 1 %! Végre most megkaptuk a két évvel ezelőtti pénzünket, tehát, ha kicsit késleltetve is, de ezek a pénzek eljutnak hozzánk. Köszönjük Isten jóságát, az Ő jósága mindörökkön örökké való!

Hálákat adunk Istennek, sok bizonyágtévővé tesz minket az Úr. Ahányan vagyunk, annyian tudnánk ma az Úrról bizonyságokat mondani, amit a saját életünkben elvégzett. Ha csak az elmúlt hetet tekintjük, vagy az elmúlt időszakban, mert a megpróbáltatások közepette vannak jó jelentéseink, győztes jelentéseink, és ez csodálatos. Ő mindig megmutatja a jóságát, a dicsőségét, az áttöréseket, a legnehezebb körülmények között is jó jelentéssel térünk vissza.

Így van ez egy jelenlévő fiatalunk életében is, aki diplomát kapott és munkát is. Egy fiatal diplomásunk van, aki elvégezte az egyetemet, és nem telt bele pár hét, és megvan a munkahely, meg van a szállás is. Mindent, ami kell, kirendelte az Úr a hitünk által, mert az Úr jóságos. Köszönjük az életedet Istennek. Anyuka hitén keresztül is történt ez, de ez nem baj.

Azért vannak a szülők, hogy támogassanak minket. És ha a *család együtt imádkozik*, még nagyobb dolgok történnek. Nagyon jó az, ha a család összefog. És ez nagyon nagy segítség, hogyha olyan környezetben tudunk élni, hogy támogatnak minket, és hit vesz minket körbe, mert az egyakarató imádság hatalmas dolog. Áldott legyen az Úr neve!

Hoztunk-e valamit ma a szívünkön az Úrnak? Azt mondja az Írás, hogyha egybegyülekezünk, akkor mindenkinek van egy Zsoltára, egy dicsérete, egy tanítása, egy kijelentése. És amikor egybejövünk, akkor szeretjük ezeket megosztani egymással.

Biztos tettétek ezt, míg gyülekeztetek és beszélgettetek egymással, hogy mily jó dolgokat cselekszik az Úr közöttünk, a köreinkben. Mily jóságos és mennyire óvó és féltő, szerető Isten Ő. Ma is itt van ez a féltőn szerető Isten a Szellemével, köszönjük neki.

Az elmúlt héten hallhattunk az igazi világosságról, az eredendő világosságról. Istennek arról a világosságáról, amit Ő előszólított még mielőtt a földet, a napot és a csillagokat teremtette volna, már akkor világosság volt. Ez az isteni fajta világosság, melyben hallhattuk, hogy nincs sötétség. Tehát ennek a világosságnak nincs árnyéka.

Akik a mennyei beszámolókat szölik, elmondják, hogy a fenti világosságban nincs árnyék jelen, nincs sötétség, semminek nincs árnyéka. Olyan világosság van, amely mindenén áthatol, és minden láthatóvá válik Istennek ebben a világosságában. Ez egy csodálatos birodalom. És ebbe a *világosságba hívott el* minket.

Ennek a világosságnak vagyunk mi a *részesei*. Az Ige mondja, hogy a világosságnak fiaivá tett minket és nemcsak, hogy a *világosság fiaivá* lehettünk, hanem a világosság *fegyvereit adta* nekünk ebben a hadviselésben.

És ezzel a fajta isteni világossággal foglalkoznunk kell, mert ennek a világosságnak ragyog-
nia kell rajtunk, hogy megláthassa a világ. Ez a dicsőség kell, hogy körbevegye a szenteket és az

életüket, hogy megláthassa a világ, hogy a mi Urunk egy jó Úr Jézus Krisztus, a Jézus nevében. Erről a világosságról a legbővebben a János evangéliumában, az első fejezetben olvashatunk.

JÁNOS 1,1-4, 9.

1. Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.

2. Ez kezdetben az Istennél volt.

3. Minden Óáltala lett, és nála nélkül, semmi sem lett, ami lett.

4. Őbenne volt az élet, (az Igében) és az élet volt az emberek világossága;

Itt a világosság szóból láthatjuk, hogy az Ő életében benne van ez a világosság, amiről szót ejtünk.

9. Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert.

Ez az egyik kedvenc versem különben, mert ha Isten ezt ilyen bátorsággal állította, hogy ez a világosság eljött a világba és megvilágosított minden embert, akkor bátran odasorolom magamat is.

Ki szoktam jelteni, hogy ez az igazi világosság megvilágosít engem is, és így nem járhatok a sötétségben. Nem járhatok a betegségben, nem járhatok a sötétség cselekedeteiben, mert ez az igazi világosság van bennem, mert az Ő élete van bennem!

És figyeltétek a 4-es verset? Őbenne volt az élet és az élet volt az emberek világossága. Ugye, hogy az Ő élete van bennünk, miután újjászületünk. És ha az Ő élete van bennem, akkor az Ő világossága is bennem van. És ez a világosság már előbb létezett, mint a világ, tehát ez egy felsőbbrendű dolog, mint amit e világban látunk és tapasztalunk.

Ez a világosság a szellemünkbe költözött, ahol új teremtések lettünk. Már az Ószövetségben is mondja az Ige, hogy az embernek szelleme az Úrtól való szövétnek. Tehát a szellemünkbe kerül ez a fajta isteni világosság, amiről itt az Ige írja, hogy Őbenne volt az élet, és ez az élet volt az emberek világossága. Ez a világosság a szellemünkben van.

Az egyik kedvenc prédikátorom beszámolt arról, hogy elmentek egy barlangászatra. Neki nem hobbija, de egy hívő testvére elvitte egy mélybarlangászatra. És amikor olyan mélységekbe kerültek le, hogy már nem volt visszavert fény a föld felszínéről, és eloltották az összes világitást, a zseblámpáikat. Teljes sötétségbe kerültek.

Semmit nem lehetett már látni szemmel, csak a sötétséget, az ébenfekete sötétséget. Ekkor elkezdtek dicséreteket énekelni, mert hívők voltak. Elkezdtek Istennek dicséreteket énekelni ebben a feketeségben, sötétségben.

És képzeljétek el, hogy elkezdtek világosodni, egymás arcát kezdték látni, ki tudták venni a kontúrokat a testen, s elkezdett a testük világítani. És az a világosság, ami ott belül volt, Istennek a dicséretei által elkezdett kiáradni és átjárta a testüket és láthatóvá vált ebben a világban, abban a sötétségben, ahol lent voltak.

Annyira örültem, amikor ezt így meghallottam, hogy láthatóvá válik ez a világosság! Habár egy másik dimenzióból született, a mennyeknek a fénye ez, Isten dicsőségének a fénye ez. Isten maga a világosság, ez [az újjászületéskor] a szívünkbe költözik, és láthatóvá válik a földi dimenzióban, hogyha megtanulunk vele együttműködni.

Ez a világosság képes megjelenni az életünkben, képes vezetni az útjainkat. Valóban nem járhatunk többé a sötétségben, hogyha ez a világosság kiárad az utunkon. Gondoltam, hogy

ezt a bizonyosságot elmondom nektek, mert látom rajtatok is sokszor, amikor az Úr dicsősége *megragyogtatja* az orcáját rajtatok.

Szinte szemmel láthatóvá válik, hogy van rajtatok valami *fény*. De ez nem a világ szépsége, amikor különböző kozmetikumokkal széppé tesszük magunkat, és csillámokat teszünk magunkra. Ez egy *természetfeletti* szépsége, világossága, ékessége és ragyogása Istennek, amit a hívők hordozhatnak magukon, mert bennünk van, és belülről kiáradhat.

Ez a világosság tehát a szellemünkben lakozik, ott egy örök *lakozást* vett. Tanítja az Ige, hogy az ember *hármás* felépítésű lény. Szellem, lélek és test. Ezért nem szerencsés dolog a Szent Szellemet Szent Léleknek nevezni, mert igazából Isten Szellem, és nem Lélek.

És mi is az Ő képére vagyunk teremtve, szellem, lélek és test *hármasságban* vagyunk felépítve. Ebben támogat minket a katolikus fordítású Biblia is. Ezen a helyen, mivel mindhárom felsorolásra kerül, kénytelenek használni a *megfelelő* szót a szellemre, a lélekre és testre. Vagyis így szól itt ez az igevers.

1THESSZALONIKA 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, (vagyis itt az egész valónkról szó van) és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

Vagyis egy fedhetetlenséget imádkozik az Ige, a szellemünk, lelkünk és a testünk számára. Akkor így kell, hogy legyen, és akkor nem lehet összekeverni a lélek és a szellem szavakat. Mindegyiknek megvan a maga helye és jelentése, főleg hogyha a Bibliát tisztán akarjuk érteni, nem lehet összekeverni.

Az egész valónk – vagyis a szellemünk, a lelkünk és a testünk is – részesült a megváltásban. De az *üdvösség*, mint fogalom, vagyis a teljes megszabadítás az csak a *szellemünk* számára jött elő, amikor újjászülettünk.

A *szellemünk* egy szempillantásban *új teremtéssé* lett, ahogy Isten ránk lehelt. Kibocsátotta a Szellemét és az élő Igétől, a romolhatatlan magtól *újjászülettünk*. Ez egy szempillantás műve volt.

Igen, de mi a helyzet a *léleknek* az üdvösségével? A lélek az értelem, az akarat és az érzelmeknek a birodalma. Ezek a területek *nem születnek újjá* a szellemi újjászületésünkkor. Nagy bajunk ez nekünk, sok bajunk származik ebből a világban, mert ezekkel foglalkoznunk kell mindannyiunknak, egyenként, a saját dolgainkkal.

A harmadik kategória, amivel még foglalkozni kell, az a *testnek* a dolgai. A test *sem nyert üdvösséget*, amikor elfogadtuk a megváltásunkat. Üdvözülni csak a szellemünk üdvözült. A lelkünkkel is *munkálkodni* kell és a testünkkel is, ha azokban a *szellemi áldásokban* akarunk járni, amit Jézus nekünk megszerzett.

Amikor a szellemünk *újjászületik*, akkor *vadonatúj teremtés* lesz. Ez a szó annyira szép, hogy vadonatúj. Van egy vadonatúj autóm, minden friss illatú benne, minden tökéletes. Vadonatúj [lény], tökéletes, Isten képére és hasonlatosságára teremtetett.

Minden, amit Isten teremt, az jó, mondja ezt a teremtéséről is. Tehát az *új ember*, az úgy, ahogy van, *tökéletes* odabent. Hordozza magában Istennek az örök életét, hordozza magában Istennek a világosságát, Istennek a dicsőségét, Istennek a szeretetét.

Minden jó, amit csak fel tudunk sorolni Istenről, az benne van a *szellemünkben*. Ez nagyon jó dolog. S ahogy például dicsekszünk egy hangfállal, azt mondjuk, hogy ez a hangfal egy szuper jó hangfal, ezzel tudunk majd evangelizálni, mert rajta van a gyártó védjegye.

Mindenki mondja, hogy ez egy márkás hangfal, és tényleg jól szól, mert garanciát vállalt érte a cég, hogy ez jól fog működni és baj sem lesz vele semmi. Rajta van a védjegy. És akkor megnyugszunk, hogy ez jól működik, ez jó lesz nekünk.

Isten ugyanezt tette, amikor megteremtette újonnan az embernek a szellemét, akkor az Ő pecsétjével *elpecsételte*. És az Ő nevééről *neveztetünk*. Ezt az Efézusi levélben írja, hogy róla neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön.

Vagyis, amikor újjászületsz, a *neved* így hangzik pontosan, a mennyben így vagy nyilvántartva: Mennyei Atya, Jézus Krisztus és azután jön a te neved. Ez a teljes nevünk, mert róla neveztetünk, s a szellemünkön rajta van az Ő *védjegye* és az tökéletes.

Isten megpecsételte és *teljes garanciát* vállal érte. Minden benne van, amire valaha szükséged lesz az életben. Semmi nem érintheti! Mindazt az *áldást hordozza* magában, amire az életben valaha szükségünk lesz.

És ez egy csodálatos dolog, ha valaki ezt így megéri a szívében, hogy Isten milyen csodálatos dolgot végzett el. Magunkon viseljük tehát a szellemünkben Istennek ezt a pecsétjét és tudjuk tehát, hogy a szellemünk tökéletes, egy új teremtés.

Hogyha nézünk a következő egységünkre – ami vagyunk mi: szellem, lélek, test – mi van a *lélek* dolgaival? Ott már nem olyan fényes a helyzet. El kell mondanom nektek, hogy a lélek üdvösségéről azt mondja az Ige, hogyha szelídséggel tudod *fogadni a beoltott Igét*, akkor fog a *lelked üdvözülni*.

Mert ez a szelídséggel beoltott Ige lesz képes arra, hogy megmentse, hogy üdvözítse a lelkeiteket. Vagyis ez nem egy szempillantás műve, az Igéből mindig venni kell. Ebből a beoltott Igéből folytonosan *táplálkozni* kell, ez folytonosan *megmos* minket, s ahogy ezt a folyamatot szelídséggel vesszük magunkhoz, úgy egy *folyamatként* történik meg a *lelkünk* üdvözülése. Mert ezt írja a Biblia a Jakab levél 1,21-ben:

JAKAB 1,21.

21. Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, – Ugye van a világban sok minden, amire rá sem szabad tekinteni, az igaz hívő szemének. Tehát mindenféle undokságot, gonoszságot el kell vetned, az nem a te utad, a szemedet sem vetheted rá. És folytatja – szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét, amely képes üdvözíteni a lelkeiteket.

Vagyis a *lelkünk üdvözítése* az egész életünkre kiterjedő *folyamat*, a teljes életünk során folyik. Mindig foglalkozni kell, hogy az *akaratumk* jó irányban legyen, hogy az *érzelmeink* úgy szólaljanak meg, ahogy azt Jézus tenné, hogy a *gondolataink* olyan irányba menjenek, ahogy Jézus vélekedne arról. *Állandóan* foglalkoznunk kell a lelkünk dolgaival.

Hogyha ezt a *gondolkodásmód-váltást* munkáljuk az életünkben, hogy a *gondolatainkra* vigyázunk, hogy a *beszédünkre* vigyázunk, hogy a *látásmódunkat* csiszolgatjuk az Igével, mi lesz ennek az eredménye? Mert ez tagadhatatlanul a részünkről szükséges, hogy elvégezzük az Ige szerint, hogy a lelkünk is üdvözüljön.

Mi lesz ennek az eredménye, ha ezt elvégezzük? Azon kapjuk majd magunkat, ha munkálkodunk ezen, hogy elkezdjünk *úgy gondolkodni*, ahogy maga az Úr teszi azt. Olyan gondolataink lesznek. És elkezdjünk majd *úgy beszélni*, ahogy azt az Úr teszi, és elkezdjünk majd *úgy látni* dolgokat, ahogy azt az Úr onnan felülről látja.

Mert a Sion [Gyülekezet] hegyéről másként látszanak a dolgok, mindig mondom. Onnan teljesen másként látszanak a dolgok, mint itt a földön, amibe mi beleütközünk. Jézus mennyire tudatában volt ennek! Ő azt mondta, hogy *csak azokat* a dolgokat mondom, amiket hallok az Atyától, és *csak azokat* cselekszem, amelyeket látom, hogy Ő maga cselekszi.

Tehát egy teljes *párhuzamban* zajlott a szellemi birodalomban, amit látott és hallott, és amit itt a földi életében megcselekedett. Tökéletes összhangban folyt a kettő. Nekünk ugyanígy ebben az *összhangban* kell élnünk, hogy a szellemi birodalomban elrendelt és jóváhagyott dolgok megtörténjenek itt a földön az életünkben.

Ha Jézusnak lehetséges volt így járni az életét, akkor szeretném megkérdezni, hogy nagy kihívás-e nekünk, hogy *mi is így éljük* az életünket? Nagy kihívás, megmondom nektek, de lehetséges, és minden fáradságot megér. És minden beleölt időt és törekvést megér, mert az Ige mondja, hogy legyünk Istennek utánzói itt a földön.

Akkor mi is képesek vagyunk így élni, hogy a *szellemünk szemeivel* látunk, és a *szellemünk füleivel* hallunk, és utána azokat, amiket ott látunk és hallunk, azokat *befogjuk* itt az életünkben, és *valóságba* jönnek. Egyszerűen *kikényszerítjük* azokat. Azoknak úgy kell lenni. Ez a *hitünk* által történik.

Nagyon szorgalmasan szoktam ezt a megvallást megtenni, mert ennek így kell lenni: – *Én látok a szemeimmel, pontosan és jól hallok füleimmel, szívemmel megértést veszek, s így minden téves utamból megtérek, és minden betegségből meggyógyulok.* Jézus példa volt ebben nekünk. Ezt írja pontosan a Biblia: hogyha látnának szemeikkel és hallanának füleikkel, akkor megtérnének, és én *meggyógyítanám* őket.

Tehát erre törekednünk kell, hogy a *lelkünk dolgai* rendben legyenek, hogy pontosan úgy lássunk, halljunk, és úgy vélekedjünk a dolgok felől, ahogy azt maga az Úr *tenné* onnan fentről. A hegy tetejéről minden másként látszik, ezért kell ezt a *látásmódot* elsajátítani, amit az Ige tud csak adni nekünk. Odafent minden másként van.

Vannak például mennyei beszámolók, s az egyik annyira tetszett nekem. Azt mondta el valaki az egyik beszámolóban, hogy egy összejövetelel voltak és tálcákon szolgáltak fel különböző gyümölcsöket. Údító, jó ízű, a földön soha nem látott gyümölcsöket.

És ahogy levette a tálcáról a választott gyümölcsöt, hogy megegye, abban a pillanatban ott termett *helyette egy másik*. Tehát a mennyben *nincs hiány*, nincs olyan, hogy valami elfogyott, hogy most nem tudok adni, tessék visszajönni a jövő héten.

Ilyen nincs a mennyben, mert Istennek abból a *bőséges* mindenhatóságából és a ragyogó, csodatévő gondviseléséből, ahogy kiválasztotta, hogy melyiket veszi le a tálcáról, rögtön ott termett *helyette a másik*.

El nem tudjuk képzelni, hogy milyen birodalom az. És *ugyanazt kínálja* nekünk itt a földön Isten, hogy ne ismerjük ezt a fajta szükségét, szorongást és a nyomornak a különböző fokozatait, amelybe az ördög próbál kényszeríteni minket. Egy ilyen Istenünk van!

Ezekből a beszámolókból az Ő csodálatos látásából tudunk ízelítőket kapni. Aranyból vannak az utcák, minden aranyból van, nincs szegénység. Tehát *látásmódot* kell váltanunk, és ez csak az *elménk megújítása* által van.

Ésaiás könyvében van egy igevers, amit nagyon szeretném, ha nem rólam szólna. Elolvasom nektek, hogy mit mond itt az Úr az Ő szolgájáról.

ÉSAIÁS 42,19-20.

19. Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? és olyan süket, mint az én követem, akit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, – ugye mi békességgel megajándékozottak vagyunk? – és olyan vak, mint az Úr szolgája?

20. Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; fülei nyitvák, de nem hall.

Nagyon komoly dorgálás ez! Ez Úrnak az a szolgája, aki nem hall, és aki nem lát. Mi ma már nem szolgák vagyunk Isten előtt, nem szolga státuszban állunk, hanem Istennek *fiává* tettünk és Istennek fiai lettünk. Visszaszerezte a teljes *szabadságunkat*, és azt mondta, hogy ebben a szabadságban, ha akarsz, akkor *szolgálhatsz* engem.

De nem kötelező ez a szolgálát. Isten fiai vagyunk, de szolgáljuk az Urat, abból a *szerелеmből*, amit érzünk a szívünkben Őfelé. És *küldetésünk* van itt a földön, az új teremtésben pontosan meg van írva, hogy miért vagyunk itt a földön és mi a dolgunk. A vak szolga nem jut el túl messzire. A vak és süket szolga könnyen az *ellenség* martaléka lehet.

Képzeld el, hogy elküldöd és már azt sem hallja, amit mondasz neki, és utána *botorkál* a sötétben. Nincs nála az üzenet, amit vinnie kell, és nem jut el a célba. Borzasztó helyzetben van az Úr, ha ilyen szolgálái vannak. Tehát nekünk nagyon fontos, hogy jól lássunk, és jól halljunk szellemben, hogy *végcélba* jussunk. Ámen.

Mi meghaltunk Krisztussal és egy új életre feltámadtunk Ővele. Vagyis *neki élünk*, és az Ő életéből élünk, és az Ő terveinek és szándékainak élünk, és az Ő céljainak élünk – és nem magunknak. Ez egy óriási nagy különbség.

Sok ember, amikor rátalál az üdvösségre, illetve az Úr rátalál az Ő kegyelméből – mert Ő már előbb szeretett minket –, és azután meggyógyul, és később elfeledkezik az Úr dolgairól, visszamegy és éli ugyanazt az életét, amit előtte, ami által a betegségét is összegyűjtötte.

Ha nem változott semmi az illető életében, akkor miért várja el, hogy mostantól másként lesz? Amikor az Úr megmutatta neki a jóságát, az erejét, de az illető nem figyelmez rá. Vagyis ő a vak és a süket szolga. Mi nem ilyenek vagyunk. Mi az *Úr útjait* akarjuk járni, és az Úr dolgaiban akarunk előrehaladni, hogy azokat minél jobban megismerjük.

Vagyis a szellemünkben jelenlévő *világosságból* kell részesednie az *egész lényünknek*. A szellemünkben Isten világosságát hordozzuk, ezt olvastuk. És meg kell világosítania az egész életünket, az értelmünket, a szívünk szemeit. Ugye az Efézusi levélben olvassuk is, hogy a szívünk szemeinek meg kell világosodnia, hogy láthassunk, hogy ne sötétben botorkáljunk.

A Biblia útmutatást ad arra, hogy a szellemünkben lévő világosságot, hogyan lehet *kiárasztani* az életünkre. Ugyanis a Biblia az a *siker könyve*. Nemcsak azt mondja el, hogy légy áldott, hanem az is ott van pontosan benne, hogy miként lehetséges ez neked.

Vagyis Isten megteremtette az embert és adott hozzá egy *használati útmutatót*, hogy hogyan boldogulhat. Meg van benne minden, le van írva és annyira egyszerű. Istennek a dolgai végtelen egyszerűek.

Én a Bibliát a *siker könyvének* szeretem hívni. Annyira jól hangzik, mert a világban mindenütt a sikert keresik az emberek, és nekünk van egy könyvünk, ami a siker könyve, mert le van benne írva a *miként*. Hogy miként boldogulunk az életben, szó szerint le van írva.

Nézzük meg, és ez Józsué könyvében van, amikor átkerül a stafétabot Mózes kezéből Józsué kezébe. Isten megígéri neki, hogy mindenben veled leszek, ne félj, és ne rettegj. És ott ad neki egy olyan *tanácsot* – amely a mai napig érvényes mindannyiunk életére –, hogy mit kell tennie. Így szól Isten hozzá:

JÓZSUÉ 1,8.

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, - nagy kihívás – hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá te az útjaidat, és akkor leszel sikeres.

Ez az új fordításunk, pontosan igazítva van az angol fordításhoz és az eredetihez. Tehát itt nem szerencséről van szó, mint ahogy a régi Károli hozza, hogy akkor lesznek jó szerencsések a te útjaid.

Szó sincs szerencséről. Azt mondják, hogy milyen szerencsés fickó, Isten hogy megáldotta. Nem szerencséből van, hanem Isten azt mondja, hogy *te teszed gyarapodóvá* a te útjaidat, hogyha vigyázol ezekre. Húha!

Nézzük meg még egyszer mi az a *két* dolog, amire vigyáznunk kell? Két területet említ. Az egyik, hogy gondosan kell figyelni arra, hogy *mi származik ki a szánkból*. Ez az egyik, hogy mi származik ki a szánkból? Magyarul, hogy mit mondunk ki?

A másik, hogy vigyázni kell arra, hogy éjjel és nappal csak az Igéről, és az *Ige szerint gondolkodjunk*. Két terület. Azt mondja Isten, hogyha te ezekre vigyázol, vagyis hogyha éber vagy! És mondja a Biblia, hogy *éberek* legyetek és *örködjetek*! Itt van két terület, ahol örködnünk kell.

Keresztények azt mondják általában, hogy *bűn* van a táborban, és ezért vannak a csapások. A bűnről, a bűnről, meg a *bűntudatról* szólnak. Hogyha ezekről gondolkodunk, akkor egyre *lejjebb* kerülünk. Megmondom neked, hogy mi van a táborban. A *szent vér* van a táborban! Emeld fel a kezedet és köszönd meg, hogy a *szent vér megtisztított* téged! Erről gondolkodjál, akármit tettél! A *szent vér felette* van mindennek!

Azt mondta Isten, hogy az én Igémről gondolkodjál éjjel és nappal, és ne hagyd magad a bűn és a kárhoztatás *fogságában*, mert a bűnprobléma Isten szemében el lett *rendezve*. A bűn tirajtatok többé nem uralkodik. Ugyanazt a bűnt elkövetheted, de mégsem vagy a bűnös státuszában, a *megigazultság státusza* a tiéd. És erről kell gondolkodnod éjjel és nappal.

Ha ennyire nem mindegy, hogy miken jár az ember esze, elmondom nektek, hogy éppoly könnyen az ember bele tud kerülni abba, hogy aggódjon dolgok felől. Ugyanannyi erővel képes vagy a hit gondolatait forgatni. Ugyanannyi időbe telik végiggondolni, hogy *mivel ijesztget* az ördög, mit mond neked, mint azt, hogy Isten *mit irt* az Igéjébe.

És te döntöd el, hogy melyiken gondolkodsz, a gondolataidat te tudod *uralni*, te vagy erre elhívva. Azt mondta, hogy éjjel és nappal erről gondolkodjál. Az egyiket *aggódásnak* hívják, a másikat pedig az *igei látásnak* hívják, ha Isten Igéjén gondolkodsz.

Vagyis az aggodásainkkal sajnos egy rossz körbe kerülünk. Ha azon aggodunk, hogy mi lesz velünk, hogy a másik is hogyan járt – mert ugye az ördög felhossa a képet, hogy de annak a másíknak sem sikerült. De én nem a másik vagyok!

Honnan tudod, hogy ő miről gondolkodott éjjel és nappal, mi volt a szemei előtt, mik voltak a gondolataiban és miket szolt? Honnan tudod? És mégis hozza az ördög, hogy de a másíknak sem sikerült, de ezt a gondolatot *ne fogadd el*, nem ennek kell előtted lenni.

Amikor gondolatokat forgatunk magunkban, akkor azokhoz *képek társulnak*, és ez itt nagyon fontos dolog. Ezért mondta Isten, hogy a *gondolataidra* nagyon *figyelj*. Mert a gondolatainkhoz képek társulnak, és amikor a *képeket kivetíti* – miközben olvassuk az Igét –, és elkezdünk ezekről gondolkodni, hogy Isten *ezt írta*, akkor ennek így kell *igaznak lennie*.

És miközben az Ige által *hit ébred* ott a szívünkben, mert ugye a szellemünk *termeli a hitet*, miközben az Ige *érinti* a szellemünket és elkezd *hit termelődni* benne. És ezáltal a hit által, *hitgondolataink* lesznek és elkezd *kiábrázolódni* egy kép rólad, a te helyzetedről, amit Isten ad, miközben az Igéről gondolkodtál. Vagyis képek keletkeznek bennünk, amelyek általában kirajzolják a megoldást, amin éppen töprengsz, ha az *Igét forगतod*, és azon időzöl.

Tehát Istennek pontosan megvan a *célja* vele, hogy miért mondja, hogy *csak erről* gondolkodjál éjjel és nappal – az én Igémről. Mert a gondolatokhoz *képek* fognak társulni, és fogod magad látni, hogy te már többé nem abban a mélységben vagy ott lent, hanem áldott vagy, *áldottnak látod* magad. Fogod látni magad *megoldásokban*, fognak jönni hozzád ötletek, vezetések, és ez az alapvető módja annak, hogy Isten hogyan vezet minket.

Vagyis ez „az éjjel nappal arról gondolkodjál” az nem más, mint egyfajta, Igén való *elmélkedés*, vagyis a meditálás. Amikor most a meditálást mondom, nem egy keleti vallást akarok nektek reklámozni, ott divatos ez a szó. De már ők is tudják, hogy nem mindegy, hogy min gondolkodunk.

Tehát a *gondolatainknak* olyan ereje van, hogyha azt a *hitünkkel ötvözzük*, akkor megoldások születnek az életünkben. Vagyis nekünk az Igén kell gondolkodni, az Úr Jézuson kell gondolkodni, és meditálnunk kell.

Ne szégyelljük ezt a szót, mert most már tudjuk, hogy mit jelent. Ne röstellve mondjuk ki. Igenis kell az Igén meditálnunk. Ez nem azt jelenti, hogy olvasod az Igét, mert azt is kell, nem azt jelenti, hogy imádkozol, mert azt is kell, megteszed az igei megvallásaidat, azt is kell. De utána kapsz Istentől egy *Rhémát*, egyszerűen kiugrik a többi közül egy Ige, és annyira kiugrik, hogy szinte tudod, hogy Isten azt neked adta arra a *helyzetre*.

Mindannyiunkkal így van ez, csak nem figyelünk rá, amikor azt félretesszük. De amikor egy ilyen kiugrás van, hogy hopp, ez most neked szolt, és akkor azt az Igét el kell kezdened forगतni. Léírod magadnak és elkezdjed mindenhová a szemed elé *kitűzni* a lakásban. Kitűzöd a számítógépre, s mielőtt bekapcsolod, mondd el egyszer.

Kitűzöd a hűtőszekrényre, s mielőtt kinyitod, mondd el. Vagy ha beszélgetsz, legalább csak nézzél rá, hogy *mindig előtted* legyen, mert ez Isten Igéje és Isten *világossága* neked arra a *helyzetre*. Világosságot fog hozni. Ugye azt mondja az Írás, hogy *rendeld el* és meglesz az neked, és a te útjaidon *világosság* fénylik.

JÓB 22,28.

28. Rendeld el, és meglesz az néked, és a te útjaidon világosság fénylik.

Vagyis ha kapsz egy ilyen rendelést az Igéből, hogy ez a te Igéd arra a helyzetre, akkor azt leszögezheted, hogy az *úgy van*, semmi kétség nem fér hozzá. És ahogy te azt *elrendelted*, hogy erre a *helyzetre ez uralkodik*, annak az Igének a világossága fogja *megvilágosítani* az utadat és valóban meg lesz neked. Így működik az Ige.

Az Igén gondolkodnunk kell, az Igében lévő világosság, ami megvilágosítja az utunkat, a szellemünkből fog *feláradni* és felárad a lelkünkbe. Megint visszatérek oda, hogy ez a világosság a szellemünkben van. Onnan elő kell tudni jönnie.

És ahhoz, hogy elő tudjon jönni, át kell *hatolnia a lelkünkön*, mintegy szűrőn. A lelkünk az, ami *megszűri*, hogy mi tud kijönni a szellemünkből. A lelkünk olyan, mint egy szűrőbetét. Van, amikor betétet kell *cserélni*, mert nem jól gondolkodunk, nem jól szoltunk dolgokról. És a lelkünk úgy el van *tömődve* a világnak a hitetlen gondolataival és aggodásaival, hogy *nem képes átjönni* ez a világosság a szellemünkből a testi dimenzióba, a földi dimenzióba.

Mondja az Írás, hogy az ördögnek ne adjatok helyet? A keresztények azt keresgélnek, hogy milyen bűnököt követtünk el, mert a bűnökkel adunk helyet az ördögnek. Ez igaz egy részben, de ha állandóan a bűnököt keresgéljük majd, akkor *bűntudatosak* leszünk, s ez a szűrő *elzáródik*, és az a világosság nem lesz képes feláradni, ami elvezetne téged az igazságra, hogy így vagy úgy cselekedj. S ha ez a *világosság árad* az utadra, akkor nem fogsz rosszat tenni. Mert abban pontosan fogod látni, hogy mit kell tenned és könnyű lesz azt megcselekedni.

Az ördög a következőképpen *kísérti* meg a keresztényeket, hoz egy *sugallatot*. És az egy gondolat legtöbbször az ellenség táborából. És utána ezt a sugallatot, ezt a gondolatot újra és újra hozza, körbe-körbe jár a fejedben ez a gondolat.

És akkor ezt a gondolatot még *forgatod* tovább, időzöl vele. Ez az, amikor *aggódunk*. És amikor ez a gondolat már *megfogant* benned, mert annyit gondolkodtál rajta, hogy *életet adtál* neki a szellemedből, akkor, ahogy megfogant benned, és életre kél, *kimondod*. És amint kimondtad, az *megvan* neked.

Az üdvösség is így működik. *Hiszünk*, és ahogy kimondtuk, *megpecsételtük*, hogy úgy van. És csak *erre vár* az ellenség, hogy *kimondjad*, mert akkor van *mivel dolgoznia*. Semmi nem változott, ahogy mondja Isten a következő Igében:

1MÓZES 4,7.

7. Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta.

Az ellenségnek *rád van vágyódása*, de te *uralkodjál felette*. Régen írták le, és ma is így van, az ellenségnek vágyódása van ránk. És mondja is az Újszövetségben, hogy keresi, kit nyeljen el.

1PÉTER 5,8.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroslán szertejár, keresve, kit nyeljen el:

Ha tehetné, akkor ma itt most mindannyiunkat *elnyelne*, mert vágyódása van ránk. Miért nem tudta ezt megtenni a mai napig és holnap sem? Mert *nem adunk hozzáférést* az életünk-

höz. Ha valahol hozzáférést adsz, akkor tud az életedhez nyúlni, addig csak vágyakozik rád, leselkedik utánad. Várja, hogy *mit mondasz* ki.

Küldözgeti a gondolatait, ezek tüzes nyilak. Neked rendszeresen vissza kell azt vetni, *elutasítani* az Igével és helyette az *Igét gondolni*. Ez a *lélek szűrője* nagyon-nagyon fontos dolog az életünkben.

Mondja az Írás, hogy az *elménket* meg kell újítani. Ez az, amiről beszélek. Meg kell *újítani a gondolkodásunkat*. Én nem vagyok az, aki tegnap, mert ma már másként gondolkodom. Megújítottam az elmémet abban a dologban. Az ördög engem ott nem tud többet megkísérteni, mert azt a gondolatot *nem fogadom el*.

Ezért vagyok más, mert ma már másként gondolkodom. A szellememben nem történt változás, mert a szellememben ott van minden szellemi áldás. Ami eldönti, hogy onnan ki tud-e *áradni* az a világosság, az az *elmém* (a lelkem és a gondolataim), s azt meg kell újítani.

Most az elmét, a lelket kitárgyaltuk, azután jön a test. Mert vagyunk ebben a hármasságban: szellem, lélek, test. Jön a test, a *testnek a dolgai*. Miként van az, hogy az ember bár a szívében, a szellemében hordozza ezt a gyönyörű világosságot, mégis a test képes arra, hogy magára vegyen olyan betegségtüneteket, és az orvos azt mondja, hogy sajnos itt már nem tudunk segíteni.

Ilyeneket is mondhatnak, vagy hogy az utolsó pillanatban jött. Ha nem jött volna ma, akkor már ki tudja, hogy mi lett volna. Szoktak ilyet mondani, s így ijesztetik az embert. Pedig, ha aznap nem mentél volna el, másnap is ugyan olyan jól lettél volna. De az ő tudománya szerint kötelessége, hogy így beszéljen, mert ő azt látja.

És miért van az, hogy az ember teste ezeket a *tüneteket* képes így magára venni? Azért, mert a testünk *sincs még üdvözítve*, a testünk is még ebben a romlandóság állapotában van. A *testünk megváltása* is ki van fizetve, a megváltásunk teljes, de a *testünk üdvössége* még nem jött el. Az majd akkor jön el, amikor a megdicsőült testünket kapjuk, amiben most az Úr van. Pontosan olyan testünk lesz.

De, hogy az orvostudománynak a *tényállása*, mert ugye tényeket mondanak, és a legmagasabb szellemi birodalom, az isteni birodalom igazsága, hogy *te meggyógyultál*, a kettő közötti *harcot* mi fogja elbillenteni, hogy valóban láthatóvá válik, hogy te azt valószínűleg megtapasztalhasd, hogy megélhesd, hogy elmondhasd, hogy ez így van nekem?

Mi fogja ezt eldönteni? Az, hogy a *lelkünk szűrőjén* mi megy át. Mert a szellemünkben *fel kell jönnie* ennek a csodálatos világosságnak arról, hogy te meggyógyultál! Hogy azok a szent sebek valószínűleg voltak! Azokban a sebekben te is meggyógyultál!

Ugyanis, ha ezt a világosságot *felengedjük* a szellemünkben, a világosságnak van egy tulajdonsága, hogy *elnyeli a sötétséget*. Egyszerűen eltűnik. Különben így jön szempillantások alatt a *csoda*, hogy Isten megengedi, hogy az ajándékai, és a szolgálatok által ez a világosság *beáradjon* a másik testébe és elnyelje a daganatokat, rendellenes működéseket, fájdalmakat.

Mindazt, amit az ördög hozna, a *világosság elnyeli* azt! A sötétség nem képes a világosságot elnyelni, a világosság képes arra, hogy azt a sötétséget elnyelje. És a sötétségnek a munkái a betegség, a fájdalom.

A szellemedben *elvégeztetett igazság* van tehát, ezt elpecsételhetjük. Elpecsételtetett ez az igazság. Elvégeztetett. Jézus azt mondta a kereszten, hogy bevégeztetett. El lett végezve. Azt mondja az Ige, hogy *legyőztétek* azokat, vagyis akkor az elvégeztetett.

Legyőztétek azokat, mindent, ami a világban van, a sötétség minden munkáját. Legyőzted! Nem írhatná le a Biblia, ha nem lenne így. Isten nem hazug. Vagyis mi legyőztük azokat, múlt időben, mert Nagyobb, aki bennünk van, az a Nagyobb bennünk van, s általa van a győzelem.

A *testünk üdvére* tehát a hitünket és a lelkünknek dolgait *munkára* kell fogni. Ezt mondja, hogy munkálkodjatok az üdvötkre. Nem arról szól, amit sok keresztény gondol, hogy olyanokat cselekedjünk, hogy majd bejussunk oda az üdvösségbe. Mi már bent vagyunk.

Hanem azt mondja, hogy az üdvötkre munkáljatok. Hogyan? Az értelmünk, a lelkünk, a gondolataink munkáival. Azt munkálni kell, *felügyelni* kell. Vigyázni kell rá, hogy min jár az eszünk, ha ez ennyire vízvázasztó. Be kell fogni a hitünket erre a munkára, ez a hitünk munkája.

ELSŐ TEENDŐ

Néhány dolog, amit szeretnék megemlíteni, mert sok kérdés van, amiből látom, hogy ezeken a területeken nincs teljes megértés. Ha az ember szembesül egy ilyen betegséggel, betegség tünettől, az első dolog, hogy a *betegség szellemének* meg kell parancsolni, hogy *távozzon el*, a Jézus nevében.

Ez egy szempillantás alatt megtörténik, mert Jézus nevében *távoznia* kell. És ha egy szellem munkálta azt a betegséget, abban a szempillantásban el kell, hogy tűnjön. Ez nem jelenti azt, hogy később nem próbálkozik újra, de akkor újra ugyanúgy el fog menni, ha parancsolsz neki. Jézus *neve hatalmas*, mindenható. Minden térdnek meg kell hajolnia.

MÁSODIK TEENDŐ

Utána a *testednek* is meg kell parancsolni valamit. Ugye Jézus tanította, hogy *szólhatunk hatalommal* a hegyhez, s Ő a tengerhez szólt. S ami élt és mozgott, mindenhez szólt, a *hit szavával parancsolt!* Vagyis a testünknek is parancsolni kell, ha akarunk *javulást* látni.

A testnek meg lehet parancsolni, hogy *ne vegye fel* a betegség tüneteit. Mert miért a betegségnek [hazugságnak] enged, miért nem a szellemi emberünk *igazságának enged?* Azt fogja tenni, amit *te parancsolsz* neki, ha szólsz hozzá. A hitünknek a parancsszava ez. Ez nem imádság, ez nem az az imádság, hogy jaj, Uram, gyógyíts meg!

Mert, ha hozzák nekem ezt az imádságot, hogy kérem az XY gyógyulását, mindenféle rosszindulat nélkül szoktam kérdezni, hogy keresztény az illető? Mert ha keresztény az illető, akkor ott van a szellemében a *teljes gyógyulás-program*.

Minden sejtre vonatkozólag *be van írva* a szellemünkbe az *új teremtnének* a tökéletes működése. Minden szervünknek hogyan kell működni, minden sejtünknek hogyan kell működni, az idegrendszerünknek miként kell működnie. A szellemünkből jön elő ez a működés. Olyan, mint a számítógépen a program, csak le kell futtatni, telepíteni kell.

Vagyis neked meg kell *parancsolni a testednek* a Jézus hatalmával, hogy megtiltod, mert te vagy a *ház ura*, és a tested a *Szent Szellem temploma*. Nem veheti fel ezeket a betegség tüneteket! Mert miért a betegségnek enged, amikor meg van váltva? Igaz, hogy üdvözítve nincs még, de a megváltása ki lett fizetve, akkor nem engedelmeskedhet a betegségnek.

HARMADIK TEENDŐ

A harmadik, hogy meg kell nézned, a *Józsue 1,8 szűrőbetétje* van-e itt fent [az elmédben]? Meg kell nézned, hogy mit szól a *szád* olyankor, amikor az orvos a *rossz jelentést* mondja. Ismételted-e? Beleegyedtél-e, *elfogadtad-e?* Nagyon nehéz körülmények ezek, mert néha úgy véli a világ, hogy itt fent nincs rendben valami, de te akkor is *csak az Igét szólhatod*.

Én hallottam egy bizonyoságot erről, egy ázsiai gyülekezetben történt. Azt mondta az orvos, hogy azonnal műteni kell, mert olyan melldaganat van az illető hölgnél, hogy holnap már nem is lesz műthető. Kivette a hölgy a zárójelentést az orvosa kezéből, hazament és ráírta: *ha Jézus testében nincsenek ilyen daganatok, akkor az én testemben sem lehetnek!* Visszavitte az orvosnak, aki azt mondta, hogy jó, akkor megvizsgálom. És nem találta a rákot!

Úgyhogy *bátorság* kell hozzá, hogy kiálljunk ebben a világban és *ragaszkodjunk* a hitünk megvallásához. És ragaszkodjunk hozzá, hogy ahogy az *Ige írta* nekem, *úgy igaz!* Akárki akármit mond, nem érdekel, ez az én testem. A másik mosolyoghat, kinevetheti a hitemet, az Urat neveti ki ilyenkor, de én *ragaszkodom* hozzá, mert tudom, az *ár ki lett értem fizetve!*

Tehát ez a *szűrőbetét csere*, csak ezen gondolkodhatsz, ez nagyon fontos. Mi jön ki a szádból? Csak az *Ige jöhet ki* a szádból! Ez két terület, amire Józsué könyve szerint figyelniük kell ahhoz, hogy minden utunkon ebben az áldásban részesülhessünk. És sajnos azt kell, hogy mondjam nektek, hogy ezt a pásztor nem tudja elvégezni helyettetek.

Eléggé elfoglalt lenne akkor a pásztor, de ha az Úr úgy gondolta volna, hogy ezt a pásztor megteheti helyetted. Akkor leírta volna az Igében, de nem írja. Ezt mindenkinek *saját magának* kell elvégeznie.

A pásztor annyit tud tenni, ha *te hitbe* jutottál, *odakapcsolja* mellé az *ő hitét* is. És akkor már a hit megerősödött és *egy akaratra* kerültetek. És azután jönnek a könnyörgések, hogy az akadályok elmozduljanak.

Mert *akadályok* vannak legtöbbször az utunkban, mert valami akadályozza azt, hogy az a szellemi világosság, az *IPéter 2,24 világossága*, – te az *Ő* sebeiben meggyógyultál –, annak ki kell, hogy *áradjon* a testedre és meg kell, hogy ott *láttassék*.

Akadályoknak kell *elmozdulni*. Nagyon fontos dolgok. Szokták mondani, hogy Isten mindenre képes, ha *Ő* akarja, akkor majd megmenti a beteget. Nos, az Efézus 3-ban mondja, hogy Isten, aki végzetlen bőséggel mindent megcselekedhet...

EFÉZUS 3,20.

20. Annak pedig, aki végzetlen bőséggel mindent megcselekedhet – ez igaz eddig, és hogyan folytatja? – a bennünk munkálkodó erő szerint, feljebb hogy nem, mint kérjük vagy elgondoljuk,

Vagyis nem a menny teljes ereje szerint képes elvégezni, hanem a *bennünk munkálkodó erő* szerint. A *hitednek munkálnia* kell azt a gyógyulást. Különbö Isten valóban mindenre képes, de a mi testünkben nem lesz az meglátható.

A hitünk munkáiról van tehát szó. Ami jelenti, hogy befogod azt az Igét, *befogod* azt a *világosságot*, ami a szellemedben van és *kiárasztod* azt a testedre az Igének a *megvallásával*. Ez a megvallás, hogy *szádra* veszed azt az Igét, s azon *gondolkodsz*.

Az imakönyv nem olyan imádságokkal van tele, hogy kéregetünk Istentől, azok *igei megvallások*, amit ha szorgalmasan veszel, annak a világossága ott fog *ragyogni* az életeden. Isten garantálta, hogy az *Ő* Igéje *igazság* és gondja van az *Ő* Igéjére, hogy *betölti* azt.

Még egy dolog, mert látom, amikor végre ráébredtetek, hogyan kell a hitünkkel munkálkodni, akkor valamit megint nem értetek. Ez pedig ott van, amikor a hitről azt mondja az Írás, hogy amelyek nincsenek, azokat előszólítja, mint meglévőket.

RÓMA 4,17.

17. ... az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint meglévőket.

Ha otthon a gyermek lázas, az ágyban fekszik, csupa lázrózsa a kicsi és azt mondd róla, hogy nincs láza – na, most tudom, hogy hova törekszel, hova igyekszel, de azzal, hogy a *láthatókat tagadod, az nem a hit munkája.*

Attól nem lesz jobb a gyermeknek, hogy azt mondd, hogy nem lázas. Akkor te tulajdonképpen, a nem látható *tagadását* végzed és a hitnek nem ez a definíciója. A *hitnek* az a definíciója, hogy ami még *nem látható* a fizikális világban, azt a szent isteni hitünkkel *előszólítjuk* a láthatóba.

Még nem létezik, még nem látható, de *szólítod*, vagyis, azt a lázat *megdorgálsz*, a láz szellemét *elparancsolod*, és utána: – Gyermek, én téged az 1Péter 2,24 szerint gyógyulnak nevezlek! Na, ez a hit munkája.

1PÉTER 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Te *meggyógyultál* a szent sebekben, ezért a *test nem veheti fel* ezeket a tüneteket! Te gyógyult vagy a Jézus nevében! Ez a *hit szava*, s amikor ezt kimondod, akkor a *menny teljes ereje* jön munkára veled. Akkor tud a *bened* levő menny ereje munkálni. A világosság, a fényesség, a gyógyító kenet, mind *munkába lép* és a segítségedre siet, s meg fogod azt *látni*.

Áldott legyen az Úr neve ezért, hogy megérthetjük, hogy hogyan működik ez. Mert a *hitnek a szellemét* kaptuk, ugyanaz a szellem van bennünk, akkor azt úgy kell működtetni és az pont úgy fog működni. A hitnek a szelleme.

Amit *gondolunk*, és amit *beszélünk*, az eldönt mindent az életünkben, ezt tanultuk ma, ez összefoglalás most. *Eldönt* mindent az életünkben, hogy miként alakulnak a dolgaink.

A lélek és a léleknek a szintje, amiről ma beszéltünk, ugyanis olyan, mint a *mérlegnek* a serpenyője. Ha a *lélek* odaáll a *szellem* oldalára, a szellem igazságaihoz és ragaszkodik hozzá, akkor a testnek nincs más választása, mint be kell, hogy *álljon a sorba*, és az igazságot kell, hogy cselekedje, magára öltse, mert a *kettő* egy ellen van.

A lélek a mérleg serpenyő, az egyik oldalon ott van a szellemedben mindez az *igazság*, a másik oldalon ott van a testedben az a *tünet*, aminek nem kellene, hogy ott legyen. Hogyan tudod elbillenteni a *mérleg* serpenyőjét?

A gondolataid, a szavaid, a *lélek* fogja eldönteni. A léleknek, az elmének, a gondolatoknak be kell állnia a sorba, be kell állnia az *Ige vonalába*. Ezért mondja a Biblia, hogy *újítsátok meg* a ti elméteket. Ezt jelenti.

Vagyis jelentsd ki... Én szoktam mondani, és nektek is nagyon tanácsolom, amikor ellen kell állnom egy betegségnek, valaki hív, hogy ez és ez történt, azt szoktam mondani: – *Betegség nem neked hiszek, hanem Istennek hiszek!* Jelentsd ki bátran!

Miért pont annak a betegségnek hiszel? Remeg a térded, mert hallottál egy rossz jelentést! Miért annak hiszel? Jelentsd ki a képébe: – *Betegség én nem neked hiszek, hanem Istennek!* A szellemi birodalomban *hangot* kell adni a *hitünknek*, máshogy nem lesz belőle semmi.

Azután jelentsd ki: – *Tünetek, kételkedem bennetek! Erősen kételkedem bennetek, mert Isten Igéjének hiszek, és ezért Isten Igéjével ütköztetek, s a gyengébbnek mennie kell! Mit szólsz ehhez? A Szellem adta nekem, szóljak ezekhez.*

A tünetek ütközésbe kerültek Isten Igéjével. Ebből a házból *menniük* kell! Nos, ezt *működtetned* kell, szorgalmasnak kell benne lenned, és ezt elmondhatod naponta nagyon sokszor. Ahányszor előhossa az ördög, hogy milyen beteg vagy.

Valaki írta nekem imakérésben, hogy Jim Sanders pásztor azt mondta, hogy csak egyszer imádkozik, és most újabb tünetei jöttek, s most mi lesz vele? Mondtam neki, hogy a kezét akkor is rád teszi, ha már elmondta a hit imáját, de a *megvallásaidban* van az *erő*, nem abban, hogy hányszor imádkozott a pásztorod. Értsük ezt meg.

Nagyon fontos, amit az ördögről tudni kell. Az ördög a *hazugság atyja*. (Ján. 8,44) Minden *tünet*, amit produkál, ugyanúgy *hazugság*, akármennyire is valóságos az a testedben. Az igazság más, a tények változhatnak.

Azt mondja az orvos: de ezek tények értsd meg! Igen, de a *tények változhatnak*, ezért holnap visszajövök doktor úr! – mondhatod. Azok tények, az orvostudomány tényállása, ő megvizsgálta röntgennel, megvizsgálta sugárral, CT-t és mindent felsorakoztatott. Letette neked, hogy ilyen beteg vagy.

Köszönöm doktor úr, most *Isten világosságával*, a Jézus sugaraival fogom *átvilágítani* ezt a helyzetet, és majd jövök holnap. És az a világosság el fogja végezni, ha *helyet* adsz neki. Az *elnyeli a sötétséget*, elnyeli a tüneteket. Elnyeli a fájdalmat, elnyeli a betegséget, mert Ő az, aki legyőzte ezeket.

Visszatérve az ördögre: mindaz, amiye van, azt úgy lopta, mert tolvaj, ő a hazugság atyja. Minden szava hazugság, minden tünet, minden megtévesztése hazugság. Amiye van, azt úgy lopta. Mivel dicsekszik akkor? Mert ő a *tolvaj*, mondja Jézus, és a másik nevén a *kísértő*. Tudod-e, hogy mire megy ki a játszma igazán, hogy a színpalak mögé lássunk?

Arról szól a dolog, hogy *nem bírja elviselni*, hogy Isten szereti a gyermekét. És a következőt teszi: a te füledbe azt *hazudja*, hogy látod, Isten már nem szeret? Látod, hogy Isten már nem gondol veled? Látod, hogy Isten hagyta, hogy ez megtörténjen veled, és hogy Isten teljesen eltávozott tőled? Már nincs veled.

Na, most az Ige azt írja, hogy – soha örökké *el nem hagylak* téged. Kell tudnunk az Igét, hogy amikor az ördög szól, akkor *megválaszoljuk*, meg ellenálljunk, mert különben bedőlünk neki. Azt akarja *elhitetni*, hogy itt már minden veszve, mert Isten már rég eltávozott tőled.

Másrészről, Istennek a Jób könyvében azt mondja, azzal állt elő Istennek, hogy ez a Jób csak azért szeret téged, mert annyira megáldottad őt. De csak verd meg ezekkel a csapásokkal, csapkodd meg jól ezekkel, meg azokkal a csapásokkal és majd meglátod, hogy elfordul tőled. Majd meglátod, hogy elátkoz téged. Hallod a *kísértő hangját* benne? Két oldalról áskálódik.

Tudni kell a természetét ahhoz, hogy *átláss* ezen, és ne dőlj be, amikor jönnek a kísértések. Sziszegő a természete, sziszeg, mint egy kígyó. Az a célja minden gondolatával, minden próbálkozásával, hogy megkísértse az igazságot, hogy *levigyen* téged arról a keskeny útról. Az egy *ösvény*, s nagyon könnyű jobbra és balra letérni, ha nem az Igére figyelsz.

Nos, ami kimaradt, azt majd legközelebb mondom el, boldogra prédikáltam magam, lejárt az időm. Amit tanultatok, azt *cselekedjétek* is, mert hiába mondja az ember, hogyan jutsz el

Bécsbe. Ha nem azt az útirányt veszed fel, soha nem jutsz el oda. Eljutsz helyette Bulgáriába. De nem oda akartam menni! Hát hiába, az *útirány* rossz volt.

Tehát figyeljétek, hogy mit mond az Ige és cselekedjétek meg. Megköszönjük Istennek, hogy adta azt a világosságot, amiben járhatunk. Mert a *világosság* az osztályrészünk. És Isten *Igéből fakad* ez a világosság a te utadon. Ő megvilágosítja az Ő orcáját terajtat, és megvilágosítja az útjaidat. Az igaznak világossága olyan, mint a hajnal, hogy egyre világosabb lesz, a teljes délig.

Ha egy luxnyi világosságod van az első percben, mert valamit megértettél, *ne add fel*, menj tovább, s ez a világosság *növekedni* fog benned. És egyre többet fogsz látni, és egyre többet fogsz érteni, és egyre jobban át fogod látni, és egyre jobban úgy fogod látni, ahogyan Isten látja. Ne add fel! Dicsőség legyen Istennek! Ámen.

Álljunk fel és ebben a világosságban, amit Isten kibocsátott tegyünk egy *megvallást*, mert a megvallás mindig egy *pecsét* arra, hogy amit hiszünk, az úgy van nekünk. Isten jó, és minden, ami tőle van, az jó. Isten szereti, ha *örvendezünk*. A megpróbáltatások közepette se add fel az örömet, mert a győztes te vagy.

Emeld fel a kezedet! Az imakörben is mindig mondom az imatestvéreknek, hogyha imádkozunk és érezzük Isten mozdulását, amikor *emeljük fel* a kezeinket. Azzal *üdvözljük* Őt: – Uram köszönöm, hogy megmozdultál, köszönöm, hogy érzékeltetted velem, köszönöm, hogy...! Ez egy bibliai cselekedet.

Ha akarunk cselekedni az Ige szerint, a *kezeink felemelése* az egy igei cselekedet, és az kedves Őnéki. A szent kezeink. *Megtisztította* a kezeinket, azok szent kezek. Vagyis amikor felemeled, az egy kedves illat neki. És az jele annak, hogy nyitva a szíved arra, amit teszel. Ez egy fontos igei cselekedet.

Tehát így szól a megvallásunk: *Isten kibocsátotta az Ő Igéjét a szívembe. Isten elküldte az Ő világosságát a szívembe. Isten bennem lakozó ereje, világossága, dicsősége, gyógyító kenete és szeretete átjárja az egész lényemet, szellememet, lelkemet és testemet, minden sejtemet, szerveimet, mert az Ő Igéje van a számon, és az Ő Igéjéről gondolkodom éjjel és nappal, ahogy meghagyta nekem. Így minden utam beteljesedik a bennem munkálkodó hatalmas erő szerint, feljebb, hogynem, mint kérném, vagy elgondolnám.*

Az oda felvallókkal törődöm, nem a földiekkal, így a menny ereje teljes mértékben megnyilvánul az életemben. Szemeim meglátják, füleim meghallják, amit Isten készített az Ő szeretőknek. Szemeimmel látok, füleimmel hallok, szívemben elvégeztem, hogy engedelmesen mindazt megcselekszem, amit Istenem te mutatsz nekem. Gondosan vigyázok, hogy csak azokat szólom és csak azokat cselekszem, amiket látok és hallok az Atyánál, a Jézus nevében, a Szellem bennem lakozó hatalmas ereje által. Ámen! Elrendeltem ezt és útjaimon ez a világosság fénylik! Ámen! Vége lett az ördögnek. Hallelúja! Dicsőség Istennek! Ámen!

Két dicséret után következik a gyógyító sorok felállása. Mondjunk el egy imát az összes szentünk felett, aki most sorba áll, egy hatalmi imát közösen. Emeljük fel a kezeinket hozzá: *Hatalmat veszünk Drága Mennyei Atyám az Úr Jézus Krisztus szent nevében minden egyes élet felett! A szellemünket, lelkünket, testiünket a szent vér alá helyezzük, drága Mennyei Atyám. Megdorgáljuk a betegségeket, a fájdalmakat, a tüneteket, a gonosz minden munkáját, a betegséget okozó szellemeket felszólítjuk a távozásra, a Jézus Krisztus szent hatalmában. A testeknek életet szólunk Atyám, felépülést, mert te felépítetted a szent templomod érfalait. A*

Jézus Krisztus szent nevében a feltámadás erejét szólítjuk, azt a világosságot szólítjuk, ami bennünk van, ez a világosság kiárad és elnyeli a sötétséget és elnyeli a betegséget, elnyel minden tünetet, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen!

Most megköszönve a gyógyulásodat, gyere ki a sorban, ez lesz a hit szava, és meglátjátok, hogy hány bizonyossággal jöttök vissza. Megköszönve gyere ki a sorba, hogy megvan a gyógyulásod, a Jézus nevében. Ámen.

A gyógyító sorok után: - hálát adunk Istennek, hogy ennyire szerette az embert, hogy eljött a Megváltó, és előbb szeretett minket, és most már tudjuk, hogy hogyan szeretett minket, és mi is így szeretjük Őt ezzel a szeretettel. És semmi nem választhat el minket, semmi nem szakaszthat el minket többé Tőle.

És ami még hátra van, egy imádságot szeretnénk elmondani, mert a választások jönnek, és ekkora hitet, ami jelen van, nagyon szeretjük, hogyha egybefogva az Isten Igéjét szólja. Ezért most az *országért* elmondunk egy imádságot.

Van, amikor azt mondják, hogy itt már csak az ima segít. Azt hiszem, az ország nincs annyira rossz helyzetben, de azért az imádság mindig segít. És hisszük, hogy lesznek újabb munkahelyek és hisszük, hogy lesznek jobb, jövedelmezőbb fizetések, amik üdvösség ajtók. Ezt rendszeresen felemeljük az imakörben.

Az ország vezetőit legtöbbször szidásokkal illetik, azok, akik nehezebb helyzetbe kerültek, de az imádság segít igazán. Azzal semmi nem lesz jobb, ha megállapítjuk, hogy most milyen rossz, és elkezdünk valakit szapulni érte.

Mi a politikában úgy nem veszünk részt, hogy név szerint lennének jelöltjeink, de van egy jelöltünk, az Úr Jézus Krisztus, aki elől megy, és akit Ő fog jelölni, azok fognak megválasztásra kerülni. Ezt most megkötöttük az Úr előtt, és így fogjuk elmondani az imát.

Ő látja a szíveket, Ő tudja a jövőnket, és az országért – amit minden egyes imakör előtt is elmondunk –, most is elmondjuk. Van, aki már tudja kívülről. Nem baj, aki nem, az elmondja a könyvből, én szeretem mindig olvasni, mert a *szemem előtt* is kell, hogy legyen az Ige, és az nagyon jó, ha az ember látja, hogy tényleg így van megírva. Ezt most elmondjuk így közösen.

Tehát megköszönjük, hogy a választásokon az Úr Jézus lesz az Úr, békességet parancsolunk az országban, és az *Úr választottjait* szólítjuk a Jézus nevében, és a pártoknak egy olyan egységét, ahol az ország dolgai előre tudnak haladni, a Jézus nevében. Csak így lehet előre menni, ha ezt ők is megértik egyszer, és hisszük, hogy eljött az ideje.

Megdorgáljuk a korrupciót, és minden gonosz szellemet, ami az országot a rossz irányba akarja sodorni. Hatalmunk van efelett. Ugye, a keresztényeket arra hívta el az Úr, hogy uralkodjanak, akkor ezt megtesszük. A többi az Övé.

Következik: *Ima az országért* elmondása.

Megköszönjük Istennek, hitben maradunk, köszönjük a drága Mennyei Atyának a jelenlétét. Lejárt az időnk, délutáni alkalmak is lesznek. Otthon lehet folytatni a világosságban való járásunkat, és jövő vasárnap várlak benneteket, a Jézus nevében. Dicsőség Istennek! Ámen!

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.